

blot giver Erhverv, men tillige virker forædlende og opdragende paa Befolkningen. Jeg har derfor troet, at denne Sag i en særlig Grad vilde kunne gjøre Regning paa dette Lhings Velvilje, og navnlig blev jeg meget forbauset ved, at den traf Modstand hos det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), som ved en tidligere Leilighed har sagt, at Arbejderspørgsmaalet burde være det, hvorpaa man først og fremmest henvendte sin Opmærksomhed. Det forekommer mig navnlig klart, at der her foreligger et meget vigtigt Bidrag til dette Spørgsmaals Løsning. Der er paa ingen Maade Tale om, som den ærede Ordfører siger, at indsende de frembragte Gjenstande til et Centralkontor. Selskabet fremhæver tværtimod i den Skrivelse, det har ladet udgaa til sine Korrespondenter, at det maatte sætte særlig Pris paa Forfærdigelsen af ganske simple Brugsgjenstande, saadanne Gjenstande, der benyttes ved Landbruget, og som enhver Landmand har almindelig Brug for, og at netop Gjenstande, som ikke havde noget som helst Præg af Elegance, vilde være Selskabets Bestyrelse mest hærkomme. Grunden dertil er simpelthen den, at medens en Produktion, som er baseret paa at frembringe, hvad der maa kaldes Nipsgjenstande, ikke kan ventes at holde sig, idet der kun kan findes Kjøbere dertil i det første Dieblis blandt Folk, hvem det ikke er saa meget om at gjøre at staffe sig disse Ting som at yde selve Sagen en Understøttelse, er det alene ved Frembringelse af simple Gjenstande, at en stadig Afsetning kan ventes at finde Sted, og en saadan kan alene ventes fremkaldt ved, at Frembringelsen kan ventes fortsat i Tidens Løb. Saaledes er Stillingen, og jeg haaber, at i alt Fald afskillige af Lhingets ærede Medlemmer vilde give mig Ret i, at det ikke vilde være rigtig, om det danske Husflidselskab alene havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa Produktionen, men ikke tillige og i samme Grad havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa Afsetningsforholdene. De Udsalg, som ere etablerede, ere indrettede for igjennem Forsøg at staffe sig Kundskab om, hvilke Gjenstande der kan ventes at finde stadige Kjøbere, for at man derefter kunde underrette de forskjellige Husflidselskaber om, at de ved at lægge Vind paa Frembringelsen af saadanne Gjenstande kunde vente at faae dem affatte, for at man altsaa kunde forhindre, at der skulde dannes sig en Overproduktion, og at de forskjellige Husflidsforeninger skulde blive liggende med mange Gjenstande, hvortil Kjøbere ikke kunde findes. Hvis det erkendes, at denne Sag er af den Bestaenhed, at den kan komme til at spille en Rolle for Befolkningen her i Landet, navnlig for den ufornuende Del af Befolkningen, haaber jeg, som sagt, at det høie Folkething ikke vil finde, at det her er Stedet til at spare ved at nedsette en Bevilling paa 1000 Rd. til 500 Rd.

Th. Nielsen: Til det ærede Medlem for

Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger) vil jeg bemærke, at jeg ingenlunde har villet sammenligne Landbohøjskolelærers Læreres Gjærning med de simple Almueskolelæreres Gjærning; men der er ogsaa megen Forskjel paa 36 Limer ugentlig og 10 Limer. — Til den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at, naar han syntes at anse det for godt, at Husfliden kunde blive et Erhverv for hele Egnen af Landet, tror jeg i det Stykke at have nok saa megen Erfaring som han, idet jeg har hjemme i det Herred, hvor Husfliden har været et særligt Erhverv, nemlig Hammerum Herred; men Husfliden har ikke været hjemme der, saalænge den var et særligt Erhverv.

Sagb: Det er kun et enkelt Punkt, jeg skal tillade mig at fremdrage, nærmest fordi ingen Anden har berørt det, uagtet det efter min Overbevisning angaar et meget vigtigt Fremtidsspørgsmaal; men det ligger saa langt til Side fra de populære Interessers brede Landevei, som Lhinget daglig færdes paa, at det maaske derfor sjældent gjøres til Gjenstand for Lhingets Opmærksomhed. Jeg sigter til Vestkystens Beplantning. Hvor stor Betydning dette Spørgsmaal kan faae for Fremtiden, skal jeg ikke under denne Forhandling indlade mig paa at uville, hvor interessant end Spørgsmaalet er; men jeg skal kun fremdrage en enkelt Side af Sagen, der kan gjøre Krav paa den høie Lhings og paa den ærede Ministers Opmærksomhed. Det er nu næsten en Menneftaalder siden, at Kammerherre Riegels med varm og levende Interesse reiste Kampen for denne Sag. Det var den Gang et fremmed og ukjendt Spørgsmaal, som Jaa havde Tillid til, og han alene var den, som med Ihærdighed og urettelig Iver for Sagen vedblev saa længe, til han fik vakt en svag Opmærksomhed og Interesse derfor, som dog hos meget Jaa var forenet med en virkelig Tillid til Sagen. Hvad han den Gang fik sat igjennem var mere Forsøg, hvorved man skulde stræbe at vinde Erfaring; men nu er der gaaet en Menneftaalder, og endnu staa vi ved Forsøgene, thi hvad der anvendes aarlig derpaa, er i Virkeligheden ikke mere end til Forsøg. Hvad Staten selv anvender gjennem Klitplantning eller Bestyrelsen af Klitvæsnet er kun et meget ringe Beløb, noget over 1000 Rd., og hvad vi her have bevilget de foregaaende Aar, 4,000 Rd., til at understøtte private Plantninger med, er virkelig ogsaa et overfor Sagens store Vigtighed forsvindende ringe Beløb; thi tage vi Hensyn navnlig til Beplantningen af Klitterne, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at det store vigtige Spørgsmaal med Hensyn til Klitternes fremtidige Vedligeholdelse og Bevarelse staaer i meget nær Forbindelse dermed. De Siværninger, der ere indtagne til Beplantning, ere egentlig den eneste Del af Klitterne, hvor vi ved vore egne og Privates Offre ere betryggede mod fremtidige Vedligeholdelsesud-